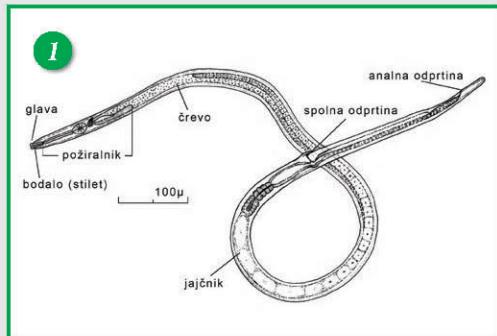

Iščemo karantenske in druge gozdu nevarne organizme Borova ogorčica (*Bursaphelenchus xylophilus*)

Prof. dr. Maja Jurc, Roman Pavlin, dr. Tine Hauptman, Danijel Borković
 Skupina za varstvo gozdov in ekologijo prostozivečih živali, Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire,
 Biotehniška fakulteta (maja.jurc@bf.uni-lj.si)

Borova ogorčica (*Bursaphelenchus xylophilus*)

LATINSKO ime

Bursaphelenchus xylophilus (Steiner & Buhrer) Nickle
Monochamus spp.

RAZŠIRJENOST

Borova ogorčica (*Bursaphelenchus xylophilus*) je domorodna v Severni Ameriki, razširjena je na Japonskem, Kitajskem, v Koreji, na Portugalskem in Tajvanu. *Monochamus* spp. so razširjeni v holarktičnem območju. Pri nas živijo: krojaški žagovinar (*Monochamus sartor* (Fabricius, 1787)), čevljarski žagovinar (*Monochamus sutor* (Linnaeus, 1758)), pekarski žagovinar *Monochamus galloprovincialis* Oliver, 1795, dimnikarski žagovinar *Monochamus saltuarius* Gebler, 1830

GOSTITELJI

B. xylophilus – bori (*Pinus* spp.), tudi na rodovih *Larix*, *Abies* in *Picea*, kjer so poškodbe redke.

Monochamus spp. – *Pinus* spp., *Abies* spp., *Picea* spp.

OPIS

B. xylophilus – živiljenjski krog lahko poteka na saprofitski način (gorčice se hranijo z glivami) in zajedavski način (gorčice se hranijo na rastlinah). V obeh primerih so za razvoj oziroma prenos z enega na drugega gostitelja potrebni vektorji, na primer kozlički (*Monochamus*). Pri saprofitskem načinu se prenašajo ličinke *B. xylophilus* na oslabela in propadla drevesa, kjer se ličinke ogorčic prehranjujejo z micelijem gliv (ličinke lahko preživijo v skrajno neugodnih razmerah – suša, nizke temperature, pomanjkanje hrane), v lesu dozorijo v adulte in se začno intenzivno razmnoževati. Populacija ogorčic je lahko izredno velika. V lesu so gorčice v stiku s svojimi vektorji, ki jih lahko prenesejo tudi na zdrava gostiteljska drevesa, kjer se začne zajedavska faza razvoja. Ogorčice vstopajo v zdravo drevesno tkivo skozi poškodbe, ki jih ob hranjenju na mladih poganjkih naredijo hroščki med

zrelostnim žretjem. Na manjše se *B. xylophilus* širi z vektorji, na velike razdalje pa z mednarodno trgovino z neobeljeno hlodovino, vejami, lesnimi paletami ali okrasno skorjo.

ZNAČILNA ZNAMENJA (SIMPTOMI IN ZNAKI)

- izredno hiter propad gostitelja: na borih, ki so na začetku poletja na videz zdravi, že proti koncu poletja začno odmirati iglice, opaziti je intenzivno venenje in rumenenje/rjavljenje iglic (od tod tudi angl. ime »pine wilt nematode«);
- venenje se lahko najprej pojavi le na eni veji, pozneje pa se znamenja lahko pokažejo na celotnem drevesu, drevo lahko propade 30 do 40 dni po začetnem napadu, v deblu, vejah in koreninah pa je na milijone ogorčic, rjave iglice ostanejo na drevesu do naslednjega poletja;
- na skorji in debelejših vejah so izhodne odprtine vektorjev, pod odstopajočo skorjo je groba črvina vplitivih ploskovnih rovih mladih ličink žagovinarjev, ker pri ovipoziciji samice vnašajo micelij gliv, se beljava obarva modrikasto–temno sivo.

VPLIV

Izredno hiter propad borov. Ekološke in podnebne razmere v Sloveniji so ugodne za potencialno širjenje borove ogorčice.

MOŽNE ZAMENJAVE

Sušica najmlajših borovih poganjkov (*Diplodia pinea*), sušica borovih vej (*Cenangium ferruginosum*).

DODATNE INFORMACIJE

- Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Uprava za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin (www.uvhvvr.gov.si)
- Portal o varstvu gozdov (www.zdravgozd.si)

ČE OPAZITE OPISANE SIMPTOME ALI NAJDETE ŠKODLJIVCA, OBVESTITE VSAJ ENEGA IZMED NAŠTETIH NASLOVOV:

(kontaktne podatke najdete tudi na spletni strani www.zdravgozd.si)

Pristojnega fitosanitarnega ali gozdarskega inšpektorja, Gozdarski inštitut Slovenije, Zavod za gozdove Slovenije ali Upravo za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin.

Slika 1: Borova ogorčica (*B. xylophilus*), samica (Vir: M. Jurc, 2011, Gozdna zoologija)

Slika 2: Borova ogorčica je povzročila sušenje obmorskega bora (*Pinus pinaster* Ait.) na Portugalskem, Madeira, Ribeiro Frio, 28.3.2011 (Foto: M. Jurc)

Slika 3: Rumenenje iglic obmorskega bora na Portugalskem, Madeira, Funchal, 30.3.2011 (Foto: M. Jurc)

Slika 4: Venenje iglic obmorskega bora na Portugalskem, Madeira, golf igrišč Palheiro Ferreiro, 30.3.2011 (Foto: M. Jurc)

Slika 5: Ličinka vektorja *Monochamus galloprovincialis*, Troja Resort, Portugalska, 7.3.2005 (Foto: M. Jurc)

Slika 6: Vektor borove ogorčice *Monochamus alternatus* Hope, 1842, Japonska, Honshū, 2012 (Foto: D. Jurc)

Publikacija je nastala v okviru ciljnega raziskovalnega projekta »Razvoj novih metod detekcije, diagnostike in prognoz za tujerodne gozdne škodljive organizme (V4-1439)«, ki ga financirata Javna agencija za raziskovalno dejavnost Republike Slovenije ter Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

